

Title :
Subject Heading 1 :
Subject Heading 2 :
Source :
Date :

สังคมศาสตร์ 29 ตุลาคม 2557 หน้า 7

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

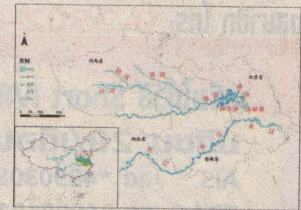
三字经

Sānzì Jīng

คำมกรีสสามตัวอักษร (22)

ฮวงโหเป็นแม่น้ำที่ยาวเป็นอันดับที่สองในประเทศจีนและในทวีปเอเชีย มีความยาว 5,464 กิโลเมตร ต้นน้ำของแม่น้ำสายนี้ที่อยู่ในทิเบตเช่นกัน แต่แม่น้ำสายนี้ส่วนมากไหลผ่านพื้นที่ทางเหนือของประเทศจีน และออกสู่ 渤海 Bóhǎi บั๋วไห่ ทะเลบัว แม่น้ำสายนี้ตอนต้นและตอนกลางไหลผ่านที่ราบสูงและเขตภูเขาสูง ที่ราบสูงที่ชื่อว่า 黄土高原 / 黄土高原 Huángtǔ Gāoyuán ฮวงตู่ กาวหยวน ที่ราบสูงฮวงตู่ (ดินเหลือง) ก็เป็นพื้นที่ที่แม่น้ำนี้ไหลผ่านด้วย ที่ราบสูงฮวงตู่เป็นที่ราบสูงที่เมื่อดินเล็กและเนื้อดินไม่แน่น พอฝนตกหนัก น้ำฝนก็จะนำดินเหล่านี้ไปยังแม่น้ำฮวงโห จนทำให้น้ำในแม่น้ำฮวงโห กลายเป็นสีเหลือง ทำให้แม่น้ำนี้ได้รับการขนานนามว่า 黄河 / 黄河 Huánghé ฮวงโห คำว่า 黄 huáng ฮวง หมายถึง สีเหลือง พอพูดถึงฮวงโห ผู้คนก็จะทราบทันทีว่า เป็นแม่น้ำที่มีดินและทรายอยู่ในน้ำมากจนน้ำกลายเป็นสีเหลือง เพราะในน้ำมีดินและทรายอยู่ค่อนข้างมาก พอไหลไปตอนล่างของแม่น้ำ ดินและทรายที่ตกวันแล้ววันเล่า ทำให้อ่างน้ำสูงขึ้นทุกปีจนกลายเป็น 悬河 / 悬河 xuánhé เสวียนเหอ 地上河 dìshànghé ดี่ซังเหอ แม่น้ำที่มีอ่างน้ำสูงกว่าพื้นดิน ซึ่งหมายถึงอ่างน้ำสูงกว่าพื้นที่ที่ไหลผ่านมาก จนต้องสร้างตลิ่งสองฝั่งแม่น้ำให้สูงขึ้น เพื่อไม่ให้ น้ำไหลออกมาท่วมพื้นที่ต่ำกว่า

ลุ่มแม่น้ำฮวงโหเป็นแหล่งกำเนิดอารยธรรมจีน ชาวจีนจึงเรียกฮวงโหว่า 母亲河 / 母亲河 mǔqīn hé หมู่ชิน เหอ แม่น้ำอันเป็นแหล่งกำเนิดของชาวจีน ชาวจีนโบราณส่วนมากอาศัยอยู่แถบริมแม่น้ำฮวงโห ต่อมามนุษย์เริ่มประดิษฐ์เครื่องมือการเพาะปลูกต่างๆ ขึ้นมา การบุกเบิกพื้นที่ป่าไม้ก็เพิ่มมากขึ้นทุกปี และทำลายที่ราบฮวงตู่ จนคนรุ่นหลังต้องรับภัยน้ำท่วมบ่อยครั้ง ปัจจุบันชาวจีนเริ่มฟื้นฟูสภาพสิ่งแวดล้อมของที่ราบฮวงตู่ด้วยการปลูกพืช

คลุมดินต่างๆ เพื่อป้องกันภัยต่างๆ พัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีแก่ลูกหลาน อย่างไรก็ตาม ชาวจีนก็ยังรักแม่น้ำฮวงโหอย่างกับ 母亲 母亲河 mǔqīn หมู่ชิน

มารดา และดูแลรักษาให้มารดาที่เจ็บป่วยกลับมา มีสภาพเหมือนเดิม

ไฮว่เหอ จี้ดู่
ไฮว่เหอเป็นแม่น้ำที่อยู่ตรงกลางระหว่างแม่น้ำฮวงโหกับแม่น้ำแยงซีเกียง มีความยาว 1,000 เมตร ต้นน้ำอยู่ในมณฑลเหอหนาน ออกสู่ทะเลที่มณฑลเจียงซู ริมฝั่งของแม่น้ำสายนี้มีเมืองทางล้นที่ชื่อว่า 淮 huái ไฮว่ อาศัยอยู่เป็นฝูงใหญ่มาก ดังนั้นแม่น้ำสายนี้จึงได้ชื่อว่า ไฮว่เหอ แม่น้ำสายนี้เชื่อมกับเทือกเขา 秦岭 / 秦岭 Qínlíng ฉินหลิง เทือกเขาฉินหลิง เป็นเส้นแบ่งเขตเหนือกับเขตใต้ทางภูมิศาสตร์ของประเทศจีน

จี้ดู่เป็นแม่น้ำที่เล็กกว่าแม่น้ำสามสายที่กล่าวไปแล้วหลายเท่า แต่เหตุใดจึงได้รับการขนานนามรวมกับแม่น้ำสามสายใหญ่เป็น 四读 / 四读 ชื่อตุ้ ทั้งนี้เพราะความหมายของคำว่า 读 / 读 dú ตุ้ คือ แม่น้ำที่มีต้นน้ำของตัวเองและสามารถออกสู่ทะเลเองได้ จี้ดู่มีคุณสมบัติครบทั้งสองอย่าง ดังนั้นจึงได้เป็นหนึ่งในสี่ 读 จี้ดู่เคยแห้งแล้งมากจนเกือบหายไปในประวัติศาสตร์ แต่ฮ่องเต้จีนหลายพระองค์ทรงยกย่องแม่น้ำสายนี้มาก เพราะแม่น้ำจี้ดู่จะเล็กและลำนน้ำแคบมาก แต่สามารถไหลลงสู่ทะเลได้เอง เปรียบดังจิตใจอันห้าวหาญที่ทราบโดยังไม่บรรลุเป้าหมายก็จะไม่ยอมแพ้ ทำให้จี้ดู่มีชื่อเช่นเดียวกับแม่น้ำสายใหญ่ได้ด้วยเอกลักษณ์ของตนเอง

แม้ว่าปัจจุบันการเปลี่ยนร่องแม่น้ำฮวงโหทำให้จี้ดู่หายไป แต่ชื่อของจี้ดู่ก็ยังคงอยู่ในชื่อสถานที่ต่างๆ เช่น 济源 / 济源 Jìyuán จี้เหวียน เมืองที่เคยเป็นต้นน้ำของแม่น้ำจี้ดู่ 济宁 / 济宁 Jīníng จีหนิง เมืองที่อยู่ตอนกลางของแม่น้ำจี้ดู่ 济南 / 济南 Jǐnán จีหนาน เมืองทางใต้ของจี้ดู่ที่จี้ดู่ไหลผ่าน ปัจจุบันกลายเป็นเมืองที่อยู่ในลุ่มแม่น้ำฮวงโห และเป็นเมืองหลวงของมณฑลซานตง